
Zabydlování prvků na koleji

Zabydlování prvků na koleji

Nástup do prvního ročníku vysoké školy je poměrně zlomová záležitost. Zajíc, bažant, ucho; zkrátka student - prvak se podobá onomu suchomilnému dítěti, hozenému do vody se slovy „a plav“. Neodmyslitelná součást tohoto procesu, zabydlování se na kolejích, sice nebývá hlavním problémem, ale stejně může život zkomplikovat. Nabízíme vám postřehy dvou studentek.

Život na Jednotě

Když jsem zjistila, že mi byla přidělena kolej, ovládly mě smíšené pocity. Na jedné straně radost a úleva, že nebudu muset každý den dojíždět, na straně druhé obava z neznámého prostředí a cizích lidí. Nikdy předtím jsem totiž nebydlela mimo domov.

Přidělili mi čtyřlůžkový pokoj bez sociálního zařízení na Jednotě. Nedělala jsem si žádné iluze o „luxusu“, který mě na koleji čeká, a tak jsem ani nemohla být zklamaná, když jsem prvně viděla pokojík, jenž se na rok stane mým druhým domovem. Není to sice žádný „Hilton“, ale na přespání stačí. Švábi tam nelezou, plísně na zdech jsem neobjevila. Později mi spolubydlící sdělila, že pokoje prvního, třetího a čtvrtého patra prošly v r. 2002 celkovou rekonstrukcí a jsou vybaveny novým nábytkem. Já ale samozřejmě bydlím na patře druhém, které rekonstrukce z nějakých nevysvětlitelných důvodů minula. Co se dá dělat.

Jediné, co mě na mém kolejním ubytování mrzí, je absence umyvadla na pokoji. Smířím se s tím, že na záchod a do sprchy musím přes celou chodbu, ale přece jen... to umyvadlo by tam být mohlo. Běhat pokaždé jen kvůli umytí rukou nebo čištění zubů z pokoje ven, to vás brzy začne docela štvtát. Á propos, záchody a sprchy na Jednotě, to je kapitola sama o sobě. Záchody jsou na patře tři, společné pro celé patro, navíc pro dámy i pro pány. Sprchy jsou čtyři, ale nedají se nijak uzamknout, pouze lze zatáhnout závěs a pak jen doufat, že si z vás nějaký vtipálek neudělá legraci, a závěs neodhrne.

Velkou výhodou Jednoty je její poloha. Do školy dorazím tramvají za 20 minut. Druhým plusem koleje je menza přímo v budově. Za jídlem tedy nechodím nikterak daleko, stačí seběhnout schody. Navíc ve zdejší menze dobře vaří. Porce jsou slušné, a ještě se mi nestalo, že by mi nechutnalo.

Teď jsem na koleji už třetí týden a pomalu si zvykám na zdejší život. Samozřejmě bych mnohem radši bydlela doma jako mí pražští kolegové - přece jen nad máminu večeri, mojí postel, a hlavně vlastní koupelnu a WC není. Navíc mi moje rodina a přátelé dost chybí, ale kde jinde bych v Praze sehnala ubytování za 75 Kč za noc?

Miluše Trefancová

Život na Hvězdě

Podle univerzitních zvyklostí náleží Hvězda obvykle studentům FSV. Zjištění, že vám byla přidělena právě tato kolej a vy budete v kontaktu s kolegy, vás tedy potěší. S napjatým očekáváním se příslušného dne vypravíte na místo určení. Po podpisu náležitých smluv se jdete ubytovat. Nic zlého netušíte, projdete nenápadnými dveřmi, vystoupáte do patra, naleznete svůj pokoj, sepíšete protokol o převzetí, načež čirou náhodou zjistíte, že jste omylem prošli do jiného bloku a sem vůbec nepatříte. Čeká vás znovu celá anabáze a jako bonus neprávě důstojné vysvětlování svého omylu na vrátnici.

Napodruhé se zdaří a vy máte konečně svůj kout, to jest postel, stůl, židli, dvě police a skříň. Vše vyhlíží silně opotřebovaně, pokoj má zvláštní aroma a peřiny vypadají péřově - pro alergiky ideální. Raději se jdete porozhlédnout po okolí. Kuchyňka ujde, přimhouříme-li obě oči. Zato koupelně a toaletám nepomůžou ani oči zavřené. Dvě ze čtyř kabinek nejdou zamknout, další mísa se povážlivě kýve. Ve sprchách nejsou závěsy. Tato malá exkurze vám stačí. Vráťte se na pokoj, sbalíte nejdůležitější věci a prcháte domů. S pocitem, že v takovém prostředí nepřežijete.

Za pár dní se vracíte, tentokrát již definitivně. Smíření s osudem se rozhodnete svoje nové obydlí aspoň trochu zkultivovat: vybalíte zavazadla, otevřete okno, vylepíte plakáty. A najednou to tady začíná vypadat trochu lépe. Že by? Postupem času přicházejí další objevy. Aroma pokoje lze celkem úspěšně odvětrat, peřiny nejsou péřové, nýbrž prošívané, záchody jsou převážně zcela liduprázdné, takže si lze vybrat onen nekývavý a zamykací. Závěsy ve sprše jsou zbytečnost - lze se zamknout. Tak si pomalu uvědomujete, že to tady vlastně možná přežijete.

Když se vás po třech týdnech zeptá kamarádka, nechcete-li od příštího roku bydlet u ní na privátě, vážně se zamyslete. Pak uvádíte argumenty jako „odtud mi jezdí tramvaj ke škole“, „mám tady stálé připojení k internetu“, „vyjde to levněji“, a dokonce „hezky mi nad hlavou lítají letadla“. Jen abyste nemuseli říct, že se vám tady vlastně líbí. Asi by to nepochopila. Ale vy už chápete, proč generace a generace vysokoškoláků před vámi nedaly na koleje dopustit.

Vládne zde jakási pohodová, avšak poměrně anonymní kolegiální, která nehrozí přerůst v ponorkovou nemoc (jako v případě privátu). A ty strohé životní podmínky jsou kompenzovány volným režimem, skýtajícím nedožité možnosti užívání si studentského života. Zkrátka: Chcete-li luxus, nejsou pro vás asi koleje to pravé. Ale hledáte-li svobodu a nezávislost, tak je tam najdete.

Tereza Šírová

text vznikl ve spolupráci s časopisem [Fleš](#)